

SVOBODA, NO. 6, 1996, S. 43, # 26.3, str. 13

V Divadle loutek hezká podívaná pro malé diváky ve vydařeném představení

Kašpárek a začarovaná princezna

LADISLAV KNIŽÁTKO

OSTRAVA. Záměr členů ostravského Divadla loutek dokonale vyšel.

V čem spočíval? Seznámit své malé diváky s tradičními loutkami typu marionet a připravit jim tak podívanou, se kterou se v jejich repertoáru už dlouho nesetkali.

Staré závěsné, shora ovládané loutky, ze dřeva vyřezávané, jsou chloubou četných muzeálních expozic a dokumentují zde historicky dlouhou etapu, kdy jejich veřejné (a hojně i domácí) produkce byly neodmyslitelnou součás-

tí naší divadelní tradice. Přesvědčili nás o tom po delší době i ostravští loutkáři pod režijním (a jistě i náležitě pedagogickým) vedením Jiřího Volkmera, který jako „loutkář nejkumštovnější“ – podle vtipně vyvedené pozvánky na českou premiéru tohoto představení, uváděného pod názvem „Kašpárek a začarovaná princezna“ – „to všechno ve spolek režijně sesumíroval a zkrášlil“. Autorkou této pohádky, sepsané na motivy starých loutkářských textů, je Ivana Petrová. O vpravdě vysokou úroveň výtvarného pojednání marionet i návrhu scény se postaral Tomáš Volkmer, kterému se podařilo ob-

divuhodně skloubit tradiční představy s moderním výtvarným názorem. S bohatou invencí a vtipem. To vše rozhodně nepostrádá ani Nikos Engonidis, který „hudbu do not poskládal“ a jako muzikant „zvuky všeliké na nástroje živě vyluzuje“. Podstatným dramaturgickým vkladem pak přispěla Hermína Motýlová.

Představení má „kouzly a čarami“ prostoupenou atmosféru a malé diváky doslova okouzluje. Realizátoři se bedlivě vyhýbají dnes dosti běžné praxi při oživení starších loutkářských textů, která tíhne k záměrnému odstupu a parodii. S tvůrčí opravdovostí budují formu svého jevištního

tvaru, ctí profesionální dovednost a technickou preciznost. Dosahují tak roviny umělecky ozvláštněného estetického zážitku. Rozhodně by měli vyzkoušet uplatnění této loutkářské techniky i na textech s hlubší myšlenkovou rezonancí. Že na to mají, názorně dokázali již v tomto případě Vladimíra Nosálková, Dušan Feller, Zdeněk Florian, Jiří Volkmer, Richard Liberda, Vladimíra Krakovková, Nikos Engonidis i Verner Konopek.

Zhlédnutí tohoto představení v Divadle loutek je příjemným zážitkem a svědčí o systematickosti práce ostravských loutkářů s dětským divákem.